

IZJAVA SLOVENSKE LEVICE

I.

Slovenska levica hoče rasti iz osnov slovenske kulture in iz slovenskih socialnih izkustev. Slovenska levica ostaja zvesta protifašističnemu boju med obema vojnama in duhu upora za časa druge svetovne vojne.

II.

64 Slovenska levica je mnenja, da ima slovenski delovni človek v zamejstvu iste težnje kakor delovni človek druge narodnosti in kakor vsi delovni ljudje sveta, vendar Slovenska levica hoče, da slovenski delovni človek ostane slovensko misleč in slovensko govoreč človek. Zato Slovenska levica poudarja, da je vse, kar jemlje ali kvari slovenskemu delovnemu človeku narodno zavest, proti integriteti njegove človeške biti in zato zanj škodljivo.

III.

Ker sestav in delovcnje obstoječih levičarskih strank na Tržaškem ne ustreza zgoraj navedenim načelom, ima Slovenska levica za potrebno, da v svoji izjavi pravilno vrednoti vrline zamejskih Slovencev in njihovo narodno zavest, kateri so obstoječe levičarske stranke odvzele odpornost in jo oropale njenega pogumnega duha.

IV.

Slovenska levica je prepričana, da imajo v danih razmerah vsi razredi, vsi sloji slovenskega prebivalstva v zamejstvu skupen smoter, to je rešitev slovenske samobitnosti.

V.

Slovenska levica je socialistična, ker sodi, da je kapitalizem že odigral svojo poglavitno vlogo v zgodovini človeštva. Obenem Slovenska levica meni, da bo socializem dokončno prepričal sodobnega človeka šele takrat, ko bo spoštoval človekovo osebnost in mu človek ne bo več samo sredstvo.

Slovenska levica obsoja vsa tista politična vodstva, ki se prilagajajo tudi nečednim razmeram in tako ustvarjajo oportunitizem na škodo višjih načel.

Prav tako pa člani Slovenske levice ne čutijo nobene naklonjenosti do tistega socializma na zahodu, ki se v vseh za človeštvo pomembnih vprašanjih odloči za podporo nazadnjaškim silam.

VI.

Trajno nevarnost za slovensko občestvo v zamejstvu vidi Slovenska levica v asimilaciji. Da bi se mogli z uspehom upreti pogubnemu pojavu, je treba v slovenskem človeku vzdigniti in utrditi toliko let potlačeno samozavest, vrniti mu je treba vero v njegovo duhovno dostojanstvo, da se bo s ponosom skliceval na svojo narodnost in odklanjal vsako obliko potujčevanja.

65

Take oblike potujčevanja so:

- a) Izigravanja in nespoštovanje sprejetih obveznosti na podlagi listine o človeških pravicah, ustave, memorandumov in drugih zakonskih določil.
- b) Vsi obstoječi zakoni in pravne norme, ki jih je izdal fašizem v raznarodovalne namene in ki so še zmeraj v veljavi.
- c) Vsi dozdajšnji primeri razlastitve slovenske zemlje. (S tem kriterijem bo Slovenska levica vrednotila podobne pobude krajevnih oblasti tudi v prihodnje, čeprav bodo te zavite v še tako spodbudne obljube o gospodarskih koristih.)

Slovenska levica ugotavlja, da je bila v preteklih dvajsetih letih z zgoraj navedenimi pobudami Slovencem prizadejana taka gospodarska in politična škoda, kakršne v enaki meri niti fašizem ni utegnil povzročiti.

Glede gospodarskega razvoja na Tržaškem bo Slovenska levica zahtevala, naj se upošteva tržaška gospodarska danost, saj so bili v preteklosti glavni viri rasti Trsta pomorstvo, ladjedelništvo in trgovina.

VII.

Slovenska levica ugotavlja, da zamejski Slovenci niso enakopravni državljani. Zato bo poglavitna naloga Slovenske levice skrb, da zamejski Slovenci dosežejo pravično osnovo za svoj obstoj in za svojo etnično celovitost, kakor so jo že dosegli južni Tiroinci in francosko govoreči ljudje v Val d'Aoste.

Glede spoštovanja pravic zamejskih Slovencev ugotavlja Slovenska levica, da so jim te pravice zajamčene v Memorandumu, katerega pa Italija še ni ratificirala, Jugoslavija pa se ni zanimala, da bi do ratifikacije prišlo.

A Slovenska levica se ne bo potegovala samo za ratifikacijo Memoranduma, za spoštovanje pravic, ki jih določa listina o človeških pravicah, ampak se bo trudila, kakor to poudarja »Mednarodno združenje za zaščito ogroženih jezikov in kultur«, da se slovensko občestvo tudi z a š č i t i pred asimilacijo.

V tem smislu bo Slovenska levica zahtevala, da se Beneški Sloveniji prizna status manjšine, to se pravi, da Italijanska republika popravi krivico, ki je bila storjena slovenskim ljudem v preteklem stoletju, ko so bili kaznovani zato, ker so verovali v demokratičnost pravkar zedinjene Italije.

66

VIII.

Do matične države, posebno do Slovenske republike bodo pripadniki Slovenske levice ohranili navezanost, kakršno so imeli v preteklosti, ker je Slovenska republika nastala tudi kot sad žrtvovanja velikega števila zamejskih Slovencev. A prav zavoljo omenjene navezanosti in zavoljo preteklosti zamejskih ljudi se Slovenska levica čuti ne samo upravičena, ampak tudi dolžna, da sodi o razvoju v Sloveniji, o razvoju demokratičnosti v socialnem, gospodarskem in kulturnem življenju; da sodi o vprašanih slovenske samobitnosti, o razmerju matične države do vseh slovenskih ljudi, kjerkoli naj ti živijo.

Vekoslav Spanger, Stanko Pertot, dr. Einarund Zetko, prof. Ubald Vrabec, Boris Možina, Milan Lipovec, Ema Tomažič, dr. Vladimir Turina, Just Colja, Radoslava Premrl, Miro Stopar, prof. Rudolf Saksida, Milče Skrab, Sofija Pregarc, dr. Boris Pahor, Savina Remec, Josip Kravos, Marijan Pertot, Ema Kerševan, Albin Magajna.

Imena drugih somišljenikov bomo objavili kasneje.